

Posudek vedoucího práce

Veronika Půlpánová: Proukoumání dramatické předlohy pomocí strukturovaného dramatu

Práce Veronika Půlpánové je velmi zajímavou ukázkou práce v dospělém amatérském souboru. Autorka nabízí souboru novou cestu odhalování tematických linií textu, v tomto případě divadelní hry Friedricha Dürrenmatta *Návštěva staré dámy*, cestu strukturovaného dramatu. Na úvod je třeba konstatovat, že jí realizovaný program je velmi zajímavý, a i přes určitá úskalí zejména v závěru práce s příběhem, je ukázkou kvalitní práce na poli dramatickových práce s dospělými.

Autorka si v úvodu práce konkretizuje cíle projektu. První tři a poslední jsou z mého pohledu skutečně naplněny, cíle vztahující se k herecké práci jsou pro mě obtížně hodnotitelné bez možnosti zhlédnutí videozáznamu z dílny, případně - což by bylo pro dokladování těchto cílů nejpřímočarejší - zhlédnutí divadelního představení souboru vycházející z této dramatické předlohy. Z textu a výpovědí účastníků se mohu jen domýšlet, že došlo k určitým proměnám v hereckém uchopení postavy či objevení nových cest pro práci s postavou, ale jasné doklady o tom nemám. Otázkou, kterou jsem diskutoval i s diplomantkou, je pro mě i to, zda je strukturované drama ve své podstatě strategií rozvoje hereckých dovedností členů skupiny... Veronika Půlpánová však v práci zmiňuje okamžiky, kdy k jistým proměnám v hereckých dovednostech některých členů skupiny došlo a byly zaznamenatelné pro ni jako pozorovatele. I přesto však stále zastávám názor, že strukturované drama je primárně cestou k rozvoji postojů a hodnot, v oblasti divadelní práce potom zejména cestou rozvoje hráčů v oblasti dramaturgie. I přes tyto otázky (u nichž si nedávám právo na jasnou odpověď) přijímám diplomantčinu práci jako zajímavou výzvu k úvahám o cílech strukturovaného dramatu i v oblasti rozvoje hereckých dovedností skupiny.

Strukturované drama je vystavěno velmi zajímavě a práce dokládá velké zaujetí účastníků projektu pro téma i nastolené způsoby práce. Při vytváření kontextu dramatu klade autorka důraz zejména na práci s postavami, problémovou situaci otevírá až v závěru prvního dne a velmi vhodně volí okamžik jejího nastolení i přerušení před druhým dnem. Ten je už jasně tematizovaný, přičemž v odkrývání nastolené situace a hledání jejího řešení se hráči mohou velmi dobře opírat o vytvořené postavy a být si tak vědomi bezpečí fikce při řešení velmi náročného tématu. Závěr dramatu byl však při realizaci projektu úspěšný - diplomantka si je však nedostatků v závěrečných krocích vědoma, velmi dobře je reflektuje a nabízí funkční varianty. Drama z velké části příběhově kopíruje předlohu, což je dáno i druhým cílem autorky práce - seznámit skupinu s divadelní hrou *Návštěva staré dámy*.

Diplomantka zcela zjevně zvládá i management procesu a strategie práce s dospělými; navíc s těmi, které již zná delší dobu - to může přinášet jistá pozitiva (zejména pro diagnostiku skupiny a predikování reakcí účastníků na určité momenty

práce), ale i mnohá úskalí, zejména v konstruování vlastní role lektora v procesu, role přirozené a respektované autority. Práce svědčí o tom, že tato úskalí autorka zvládla výborně.

Práce Veroniky Půlpánové je psána velmi čtivě, přehledně, s minimem chyb (pro autorku: pozor na rozdíl ve slovech shlédnout a zhlédnout). Jak už jsem psal výše, je pro mě zajímavou ukázkou možností využití strukturovaného dramatu v práci s dospělými a dokladem kvality autorčiny práce na poli dramatické výchovy. Práci doporučuji k obhajobě, navrhuji hodnocení B.

Možná otázka k obhajobě: Jak vnímáte možnosti využití tohoto způsobu práce v inscenačním procesu, jehož cílem by byla tvorba inscenace vycházející z tohoto (či šířeji i jiných) dramatického textu.

Radek Marušák